DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

—:-:—

Redakcja i Administracja czynna od 10-ej do 3-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . . Mk. 180
miesięcznie . . . . Mk. 60

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy trzyszpaltowy lub jego miejsce 6 Mk.

—:-:—

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 15.

Nr. 16. | Lublin, dnia 13-go sierpnia 1921 roku. | Rok I.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Mianowani: w Wydziale do Spraw Ogólnych: Antoni Klimkiewicz na stanowisko rachmistrza od dn. 2 sierpnia r. b. z zaliczeniem do IX-go st. sł,; w Wydziale Budownictwa: Bolesław Hajduk na stanowisko rysownika od 15-go lipca r. b. z płacą dzienną po 300 mk.; praktykanci Biura Pomiarów: Zygmunt Dymowicz i Stanisław Wolski na stanowiska rysowników od dn. 1-go sierpnia r. b. z płacą dzienną po 460 mk. Czasowo praktykantami do Biura Pomiarów: Zygmunt Sobieszczański i Tadeusz Włocki, z płacą dzienną po 500 mk. i Stanisław Szacmajer po 400 mk. wszyscy od 1 lipca r. b. Leopold Pajdowski na stanowisko technika mierniczego na okres jednego roku z 3-miesięcznem wymówieniem, od dn. 1-go lipca r. b. z zaliczeniem do VII-go st. sł.

Podwyższenie poborów: w Wydziale Budownictwa: geometrze Biura Pomiarów Feliksowi Jankowskiemu od 1 sierpnia r. b. według VI st. sł. Rysownikowi Biura Pomiarów Henrykowi Chekowi od 1-go sierpnia według VII st. sł.

Zwolnieni: w Wydziale Opieki Społecznej: ochroniarki Marja Becówna, Marja Brzezińska i Jadwiga Polesiakówna za nieporządki w ochronach. Becówna i Brzezińska od 5 sierpnia r. b., Polesiakówna od 1-go września r. b.

Powrócili z urlopu: w Wydziale Budownictwa: st. kancelistka Janina Skoczyńska; w Wydziale Administracyjno-Przemysłowym st. kancelistka Janina Nietecka; w Wydziale Zdrowia Publicznego (dział Sanitarny) st. referent Aleksander Warakomski, kancelista Marjan Czajkowski; w Wydziale Zaopatrywania—archiwista Wiktor Gawryłow, Wacław Drzewiński i Piotr Michelis; w Wydziale Finansowym kancelista Jan Sobieszczański, poborca podatku wwozowego Karol Bońkowski, w Miejskiem Biurze Statystycznem st. kancelistka Sabina Szacmajerówna; w Biurze Meldunkowem st. segregatorka Marja Wójcikówna; w Wydziale do Spraw Ogólnych woźny Kuśpit Ludwik i klucznik aresztu Stanisław Troć; w Wydziale Opieki Społecznej: kontroler Józef

Chaciewicz, archiwista Bronisław Włodarski, kancelista Władysław Skrzetuski, maszynistka Helena Wawrzycka i ochroniarki J. Polesiakówna, M. Becówna, M. Brzezińska, Rukaszówna, M. Rachańczykówna, L. Rymska, L. Przybyszewska, M. Brzezińska, S. Chróściakowska, J. Zieleniewska, M. Wakułówna, E. Cygielmanówna, R. Ajnberżanka, M. Matecka, B. Trachterówna, Z. Laksówna, M. Krzyżanowska i P. Finkielsztajn; w Urzędzie Mieszkaniowym kancelista L. Rosiewicz i maszynistka Marja Ferencowiczówna tudzież ławnik Magistratu Ignacy Kubecki — wszyscy we właściwym czasie.

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie 3 sierpnia — uchwalono):

Magistrat, ze względu na krótki termin do dokonania remontów w teatrze miejskim i niemożność porozumienia się w tym czasie z Radą Miejską, postanawia upoważnić wydziały Gospodarczy i Budowlany do przeprowadzenia remontu budynku teatralnego, koniecznego ze względów sanitarnych, ogniowych i zakonserwowania gmachu, w granicach 2.000.000 mk. — kosztorys wykonawczy należy przedłożyć do akceptacji Magistratu.

(Posiedzenie 10 sierpnia — uchwalono):

1. Zatwierdzić plany na budowę domu drewnianego w posesji Michała Gałdy, przy ul. Dzierżawnej Nr. 72, z zachowaniem warunków wskazanych przez komisję techniczną.

2. Zatwierdzić plany na budowę domu drewnianego w posesji Jana Kozyry, przy ul. Dzierżawnej Nr. 76, z zachowaniem warunków wskazanych przez komisję techniczną.

3. Zatwierdzić plany na przebicie drzwi sklepowych frontowych w domu Bencjana Szpiry, przy ul. Szewckiej Nr. 2

4. Zatwierdzić plany na przebudowę warsztatu kowalsko-ślusarskiego Wacława Dolaka przy ul. Mostowej Nr. 7.

5. Na podstawie uchwał Rady Miejskiej z 23-go czerwca i 21-go lipca r. b., w razie niemożności otrzymania 10.000.000 mk. pożyczki w Banku Komunalnym na kupno teatru w gotowiźnie, przyjąć takową w obligacjach Banku. Do podpisania zobowiązania w myśl art. 51 Dekretu o Samorządzie Miejskim, oraz przeprowadzenia tranzakcji zamiany obligacji na gotowiznę, Magistrat upoważnia prezydenta p. Czesława Szczepańskiego i ławnika p. Ignacego Kubeckiego.

6. W myśl art. 51 Dekretu o samorządzie Miejskim, upoważnić p. prezydenta Cz. Szczepańskiego i ławnika Kubeckiego do podpisania zobowiązania, ewentualnie weksli na zaciągniętą pożyczkę 10.000.000 mk. w Banku Komunalnym na kapitał obrotowy wydziału Zaopatrywania, zgodnie z uchwałą Rady Miejskiej z dn. 19-go lipca i 2-go sierpnia 1920 r., na warunkach według uznania upoważnionych.

7. W sprawie subwencji na walkę z epidemjami, delegować pełnomocnika do porozumienia się. Wybór osoby pozostawić prezydjum miasta.

8. Wobec przekazania Magistratowi m. Lublina przez Wojewodę Lubelskiego praw władzy spisowej co do przeprowadzenia powszechnego spisu ludności w Lublinie, utworzyć w Biurze Statystycznym na czas spisu specjalny referat spisowy, oraz zgodnie z § 12 Rozp. Rady Ministrów z dn. 9-go czerwca 1921 r. w sprawie powszechnego spisu ludności (Dz. ust. z dn. 7 lipca 1921 r. Nr. 58 poz. 368) powołać pod przewodnictwem Prezydenta miasta Miejską Komisję Spisową, do której zaprosić p.p. ławnika Finkielsztajna, Henryka Wiercieńskiego, profesorów Uniwersytetu Lubelskiego Waściszakowskiego i ks. Szymańskiego, Władysława Gutowskiego, Włodzimierza Włodarskiego, Szajnowskiego, Romana Śląskiego, Romana Nurowskiego, Feliksa Kozubowskiego, Juljana Borkowskiego, Altena Wengerowa i przedstawiciela władz wojskowych. Na Naczelnego Komisarza Spisowego zaprosić profesora Waściszakowskiego, któremu wyznaczyć wynagrodzenie w wysokości według uznania prezydjum miasta po porozumieniu. Na prace związane ze spisem, materjały piśmienne i t. p. wydatki,

otworzyć do dyspozycji Prezydenta miasta kredyt narazie do pięciuset tysięcy marek (500.000 mk.), który wstawić do budżetu.

9. Wystąpić do Rządu o udzielenie miastu na zakup zboża i opału dla ludności kredytu w wysokości 300.000.000 mk. (trzystu miljonów marek) i wyszukać odpowiedniego fachowca do prowadzenia skupu.

Prezydent m. Lublina
C. Szczepański.

Szef wydziału do spraw ogólnych.
Radliński.

Rozporządzenia rządowe.

USTAWA

z dnia 23-go czerwca 1921 r.

o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

(Dokończenie).

Art. 23. Do atrybucji rady nadzorczej należy:

a) mianowanie i zwalnianie prezesa zarządu, jego zastępcy tudzież wyższych urzędników Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych trybem, w art. 29 niniejszej ustawy wskazanym;
b) zatwierdzanie budżetu i etatów Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych;
c) rozpatrywanie bilansów miesięcznych i zatwierdzanie sprawozdań rocznych;
d) podział osiągniętych nadwyżek i przeznaczanie ich w granicach art. 16;
e) decydowanie spraw, dotyczących lokaty funduszów ubezpieczeniowych, na podstawie przepisów o lokacie funduszów ubezpieczeniowych, wydanych stosownie do punktu b) art. 38 niniejszej ustawy;
f) rozpatrywanie skarg na decyzje zarządu;
g) przedstawianie Ministrowi Skarbu do zatwierdzenia wniosków w sprawie nabywania i zbywania nieruchomości, wznoszenia budowli i obciążania ich długami;
h) przedstawianie Ministrowi Skarbu do zatwierdzenia taryf w dziale ubezpieczeń przymusowych i życiowych oraz zatwierdzanie samodzielne taryf w innych działach dobrowolnych, jakoteż ustanawianie opłat kancelaryjnych i szacunkowych;
i) zatwierdzanie specjalnych warunków służbowych dla pracowników kontraktowych Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych;
j) rozpatrywanie wniosków, dotyczących zwalczania klęsk żywiołowych;
k) uchwalanie regulaminu dla delegatów i radców ubezpieczeniowych;
l) ustalanie terminów poboru składki ubezpieczeniowej podług rejestrów;
m) zatwierdzanie umów reasekuracyjnych;
n) załatwianie wszystkich spraw, przekraczających zakres kompetencji innych organów Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

Art. 24. Organami rady nadzorczej na, całym obszarze działalności Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych są radcowie i delegaci ubezpieczeniowi, których zadaniem jest:

a) polubowne rozstrzyganie sporów i zażaleń, mogących powstać z tytułu umów ubezpieczeniowych;
b) asystowanie w miarę uznania przy likwidacji szkód;
c) współdziałanie w terminowym poborze składki ubezpieczeniowej;
d) składanie radzie nadzorczej wniosków w zakresie powierzonych im kompetencji.

Art. 25. W każdym z powiatów sejmik, względnie rada powiatowa, wybiera, na okres swej kadencji, z pośród swych członów, ubezpieczonych w Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, trzech radców ubezpieczenio-

wych. W miastach wydzielonych z powiatów, oraz w miastach o własnych statutach, rada miejska wybiera z pośród swych członków, ubezpieczonych w Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, liczbę radców, równą ilości tysięcy nieruchomości w mieście, przyczem niepełny tysiąc liczy się za pełny.

Art. 26. W poszczególnych gminach rada nadzorcza może do pomocy radcom ubezpieczeniowym ustanawiać delegatów z pośród ubezpieczonych. Radcowie ubezpieczeniowi oraz delegaci pełnią czynności swe honorowo, otrzymując w razie wyjazdu w sprawach Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, zwrot kosztów i djety, których wysokość określi rada nadzorcza.

Art. 27. Radcowie ubezpieczeniowi każdego województwa odbywają co trzy lata w terminie, oznaczonym przez Ministerstwo Skarbu, zjazd w mieście wojewódzkiem celem powołania przez tajne głosowanie trzech członków rady nadzorczej i tyluż ich zastępców. Obecny na zjeździe delegat Ministerstwa Skarbu ogłasza wynik wyborów. Z liczby trzech członków rady nadzorczej jeden będzie wybrany z pośród przedstawicieli miast, wydzielonych z powiatów, oraz miast o własnych statutach, dwaj zaś z pośrod przedstawicieli sejmików powiatowych, względnie rad powiatowych. Tym samym trybem będą wybrani zastępcy.

Art. 28. Sprawami Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych kieruje zarząd, składający się: z prezesa, jego zastępcy oraz dyrektorów poszczególncch działów. Zarząd decyduje sprawy kolegjalnie.

Prezes zarządu jest bezpośrednim zwierzchnikiem personelu Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

Art. 29. Prezesa zarządu i jego zastępcę, wybranych przez radę nadzorczą, zatwierdza, na wniosek Ministra Skarbu, Prezydent Rzeczypospolitej. Dyrektorów i wicedyrektorów poszczególnych działów ubezpieczeń, naczelników wydziałów, inspektorów dyrekcji, inspektorów oddziałów, jak również inspektorów powiatowych, mianuje oraz zwalnia rada nadzorcza, na wniosek prezesa zarządu. Innych urzędników etatowych oraz nieetatowych pracowników mianuje i zwalnia prezes zarządu.

Art. 30. Prezes zarządu i jego zastępca tudzież inni pracownicy Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych podlegają przepisom służbowym, wydanym przez radę nadzorczą i zatwierdzonym przez Ministra Skarbu.

Art. 31. Do atrybucji zarządu należy:

a) przedwstępne rozważanie wszelkich wniosków, przedstawianych radzie nadzorczej do decyzji;
b) zestawianie bilansu i układanie budżetu, oraz sprawozdań rocznych;
c) opracowywanie wniosków w sprawie taryf, opłat kancelaryjnych i szacunkowych;
d) zatwierdzanie norm szacunkowych (przepisów co do cen i sposobu szacowania);
e) zatwierdzanie instrukcji dla nieetatowego personelu Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, oraz ustalanie zasad ogólnych co do rodzaju i wysokości jego wynagrodzenia;
f) przedstawianie radzie nadzorczej wniosków w sprawie umów reasekuracyjnych;
g) zawieranie umów z gminami co do poboru składki ubezpieczeniowej w dziale ubezpieczeń dobrowolnych;
h) decydowanie spraw, dotyczących wątpliwych odszkodowań i świadczeń.

Art. 32. Organami Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych na obszarze jej działalności są oddziały, tworzone w obrębie województw, a zarządzane przez inspektorów, którym, oprócz personelu biurowego, dodaje się taksatorów gminnych i w miarę potrzeby techników.

Art. 33. Kompetencje inspektorów oraz podział na oddziały ustala rada nadzorcza, na wniosek zarządu.

Art. 34. Pracownicy Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, pod rygorem rozwiązania stosunku służbowego, nie mogą być jednocześnie na-

wet pośrednio spółpracownikami lub agentami prywatnych towarzystw ubezpieczeń.

ROZDZIAŁ V.

Spółdziałanie władz rządowych i samorządowych.

Art. 35. Władze gminne w zakresie ubezpieczeń przymusowych winny:

a) przyjmować wnioski (zgłoszenia) ubezpieczeniowe i przesyłać je właściwym organom Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych;

b) zawiadamiać inspektorów o wynikłych w obrębie gminy wypadkach przewidzianych ubezpieczeniem;

c) czuwać nad terminowym poborem składki ubezpieczeniowej i przelewać ją do kas właściwych;

d) zarządzać kroki egzekucyjne względem płatników, ociągających się z uiszczeniem należności, przypadających z rejestrów poborowych.

Art. 36. Urzędy skarbowe winny czuwać nad prawidłowym i terminowym przelewem składek ubezpieczeniowych z kas gminnych do kas powiatowych, tudzież kontrolować organa kasy powiatowej, w zakresie stanu i obiegu funduszów, pozostających w kasie na rachunku Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

Art. 37. Kasy skarbowe winny przesyłać pierwszego i piętnastego miesiąca właściwemu inspektorowi Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych wykazy stanu i obrotu funduszów ubezpieczeniowych.

ROZDZIAŁ VI.

Nadzór Ministerstwa Skarbu.

Art. 38. Minister Skarbu sprawuje nadzór nad działalnością Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych, a w szczególności:

a) czuwa nad ścisłem przestrzeganiem niniejszej ustawy, jak również przepisów, wydanych w trybie, przez nią przewidzianym, tudzież ma prawo kontroli działalności Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych;

b) wydaje przepisy, dotyczące lokaty funduszów ubezpieczeniowych;

c) zatwierdza opracowane przez Polską Dyrekcję Ubezpieczeń Wzajemnych taryfy w dziale ubezpieczeń przymusowych i życiowych, tudzież stopę procentową i sposób obliczenia rezerwy premjowej w dziale życiowym;

d) zatwierdza przedstawione przez radę nadzorczą Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych warunki polisowe w dziale przymusowym i dobrowolnym;

e) w wypadkach, gdy działalność rady nadzorczej uzna za sprzeczną z ustawą lub dobrem instytucji, ma prawo wystąpić do Rady Ministrów o rozwiązanie rady nadzorczej. W razie rozwiązania rady nadzorczej, wyznaczy nowe wybory, w terminie najwyżej dwumiesięcznym od daty rozwiązania.

Przepisy przejściowe.

Art. 39. Wszelkie dotychczasowe zobowiązania, z tytułu poboru składek ogniowych i wypłat odszkodowań pogorzelowych, tudzież wszelkie aktywa i pasywa Ubezpieczeń Wzajemnych budowli od ognia w b. Królestwie Kongresowem, z chwilą otrzymania mocy obowiązującej przez niniejszą ustawę — przechodzą na Polską Dyrekcję Ubezpieczeń Wzajemnych.

Art. 40. Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy przestają obowiązywać dotychczasowe przepisy, dotyczące ubezpieczeń publiczno-państwowych, a w szczególności dla b. zaboru rosyjskiego przestaje obowiązywać ustawa z dnia 10 czerwca 1900 r. o Ubezpieczeniach Wzajemnych budowli od ognia w b. Królestwie Polskiem (Zbiór Praw Tom XII, Część I, wydanie z 1908 r.), tudzież dekret Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych dla Ubezpieczeń Wzajemnych budowli

od ognia w b. Królestwie Polskiem (Dz. P. Nr. 14, poz. 190).

Art. 41. Moc niniejszej ustawy nie rozciąga się w dziale ubezpieczeń przymusowych na b. dzielnicę pruską oraz na st. m. Warszawę.

Art. 42. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Skarbu. Datę rozciągnięcia działalności Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych na tereny województw, poza obrędem b. Królestwa Polskiego, ustali Minister Skarbu na wniosek rady nadzorczej.

Przejęcie przez Polską Dyrekcję Ubezpieczeń Wzajemnych ubezpieczeń budowli od ognia, na które zawarto umowy przed wejściem w życie niniejszej ustawy, może nastąpić dopiero po upływie czasu, na jaki umowy te zostały zawarte, lub też po ich rozwiązaniu w myśl warunków polisowych. Od tego czasu rozpoczyna się obowiązek ubezpieczenia w Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

Marszałek:
Trąmpczyński

Prezydent Ministrów:
Witos

Minister Skarbu:
w z. *Weinfeld*

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 5-go lipca 1921 r.

w przedmiocie urządzenia i utrzymywania zakładów kąpielowych rytualnych (t. zw. mykw) dla ludności wyznania mojżeszow.

Na zasadzie punktu 1 i 24 art. 2 oraz art. 10 Zasadniczej Ustawy Sanitarnej z dn. 19 lipca 1919 roku (Dz. Pr. P. P. Nr. 63, poz. 371) zarządzam co następuje:

§ 1. Kąpielowe zakłady rytualne dla ludności wyznania mojżeszowego (t. zw. mykwy) w miastach, posiadających urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne, mogą być urządzane tylko w domach skanalizowanych, w miejscowościach zaś pozostałych zakłady te mogą być urządzane tylko w domach, zaopatrzonych w dostateczną ilość wody, uznanej przez władze sanitarne za zdatną dla celów kąpielowych.

Zakłady powyższe zasadniczo winny się mieścić na parterze; wyjątkowo być mogą urządzane w pomieszczeniach suterenowych z tem zastrzeżeniem, iżby zagłębienie suteren w ziemi nie przewyższało $^2/_3$ wewnętrznej ich wysokości.

O ile zakłady te znajdują się w domach zamieszkałych, winny posiadać oddzielne wejście i nie mogą łączyć się z mieszkaniem.

§ 2. Zakłady, przeznaczone dla obu płci, winny posiadać dla mężczyzn i kobiet oddzielne pomieszczenia z oddzielnemi wejściami. W razie braku oddzielnych pomieszczeń dla każdej płci, winny być wyznaczone oddzielne godziny użycia kąpieli.

§ 3. Woda z zakładów kąpielowych winna być odprowadzana w miejscowościach skanalizowanych do kanałów, w miejscowościach zaś nieskanalizowanych, w sposób wykluczający zanieczyszczenie gruntu, a ustalony dla każdej miejscowości przez władze sanitarne i techniczne.

§ 4. Zakłady kąpielowe rytualne winny się składać z następujących pomieszczeń:

a) poczekalni,
b) rozbieralni,
c) pomieszczenia dla wanien,
d) pomieszczenia dla basenów,
e) kotłowni.

W zakładach tych mogą być oddzielne pomieszczenia dla parni, natrysków i fryzjerni.

Zakłady kąpielowe winny być zaopatrzone w oddzielne ustępy dla każdej płci, względnie w ogólny ustęp, o ile mężczyźni i kobiety korzystają z kąpieli w różnych godzinach.

§ 5. Wszystkie pomieszczenia winny być dostatecznie oświetlone, ogrzewane, przewietrzane i utrzymywane w należytej czystości.

Ściany i sufity winny być gładkie, bez szczelin i pomalowane na kolor jasny.

Podłogi w pomieszczeniach dla wanien, basenów, parni i natrysków winny być z materjału nieprzemakalnego, bez szczelin, gładkie, łatwo zmywalne. Podłogi te winny posiadać odpowiednie spadki dla odprowadzania wody.

Wysokość pomieszczeń nie może być mniejsza niż 2,8 metra.

§ 6. Wanny winny być gładkie, bez szczelin, ustawione w sposób, zabezpieczający utrzymanie w czystości podłogi pod niemi i w około nich, oraz winny posiadać urządzenia do odprowadzania wody w sposób wymieniony w § 3 niniejszego rozporządzenia.

Wanny drewniane są niedopuszczalne.

§ 7. Ściany i dno basenów winny być z materjału nieprzenikalnego; krawędzie basenów winny się wznosić niemniej niż na 15 cm. nad poziom podłogi.

Baseny winny być zaopatrzone w odpowiednie urządzenia do opróżniania i napełniania wodą, która winna być zmieniana przynajmniej raz na dzień. Na noc baseny winny być opróżnione i wymyte.

Woda t. zw. zródlana, o ile basen jest bezpośrednio z nią połączony, może być użyta do kąpieli po uznaniu jej przez władze sanitarne za zdatną do tego celu.

§ 8. Meble w zakładach kąpielowych rytualnych mogą być drewniane, gładkie; meble wyściełane winny być pokryte ceratą lub materjałem nieprzemakalnym.

W zakładach tych winna być dostateczna ilość szafek, półek, względnie wieszaków z przegródkami na odzież i bieliznę kąpiących się.

§ 9. W zakładach kąpielowych rytualnych winna znajdować się dostateczna ilość czystej bielizny. Przybory toaletowe, jak: grzebienie, szczotki i t. p. winny być utrzymywane w należytej czystości.

§ 10. Osoby, dotknięte chorobami zakaźnemi i skórnemi, oraz otwartą gruźlicą, nie mogą być dopuszczane do kąpieli, ani do pełnienia zajęć w zakładach kąpielowych rytualnych.

Służba kąpielowa winna być ubrana w czyste fartuchy.

§ 11. Winni przekroczenia przepisów niniejszego rozporządzenia ulegną karze na podstawie ogólnych postanowień karnych.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na obszarze b. zaborów: rosyjskiego i austrjackiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia Publiczn.
w z. *Chodźko.*

Część nieurzędowa.

Dr. RUDOLF SIKORSKI.

Samorząd miejski w Polsce

i jego najbliższe zadania i cele.

Mając za zadanie wykazać, jakie są najbliższe zadania i cele naszego samorządu, można z góry odpowiedzieć na to pytanie: że *najbliższem zadaniem naszego samorządu jest znaleźć odpowiednie dla siebie podstawy, na których by jego organizm został wybudowany jednolicie dla trzech zaborów i znalazł odpowiednie do wymagań nowoczesnych i do najlepszych wzorów oparcie o rząd. Najbliższym zaś celem naszego samorządu powinno być możliwie spieszne przeprowadzenie swej wewnętrznej organizacji i podjęcia pełnemi siłami nietylko bieżących zadań, ale i zadań zaległych, aby przez ich wyrobienie możliwie rychło zrównać się z wyrobioną administracją samorządową państw ościennych i nie dać się więcej przez nie wyprzedzać.*

Aby zadania powyższe wykonać i cele wyznaczone osiągnąć, należy sobie zdać w krótkim zarysie sprawę z tego, jakie systemy organizacji samorządu miejskiego istnieją w najwybitniejszych państwach Europy, a więc w Anglji, Francji i Niemczech, a następnie na tej podstawie ocenić istniejące u nas systemy samorządu miejskiego w Małopolsce, Wielkopolsce i w Kongresówce, a w końcu podjąćby się należało zadania, polegającego na wskazaniu naczelnych zasad, na jakichby najlepiej było oprzeć nasz samo-

rząd, a zarazem określić jego stosunek do rządu.

Przystępując po kolei do omówienia wspomnianych powyżej ustępów niniejszego referatu, przejść obecnie należy do scharakteryzowania podstaw, na jakich się opiera samorząd miejski w Anglji, Francji i Niemczech.

I.

Samorząd miejski w Anglji tak jak samorząd wogóle obejmuje znacznie większą część zadań publicznej administracji, aniżeli je sobie zostawiły władze rządowe. Stąd decentralizacja administracji jest w Anglji doprowadzona wyżej aniżeli w innych państwach Europy. W czasie rozwoju samorządu w Anglji nie rozważano z góry, które z zadań należy uważać za centralne, a które za lokalne, co było ściśle rozgraniczane we Francji i w Niemczech, tylko dziedzinę samorządu rozwijano ze względu na dogodność administracyjną, a częściowo pod wpływem tradycji teorji politycznych.

Zadania powierzone samorządowi angielskiemu są wyraźnie określone, a więc w zasadzie ograniczone. Władza lokalna posiada w Anglji prawa nadane jej przez ustawę, albo przez ogólne akty parlamentu, dotyczące wszystkich władz lub pewnych ich kategorji, albo też przez specjalne akty lokalne. W przeciwieństwie do tego systemu samorządowi we Francji i w Niemczech oraz Austrji nadano władzę ogólną, władze więc lokalne mogą w krajach tych robić wszystko, co uważają za potrzebne i pożyteczne, ale pod warunkiem uzyskania w pewnych wypadkach zezwolenia na to ze strony wyższych władz administracyjnych.

Samorząd w Anglji powołuje swe organa samodzielnie, zupełnie bez udziału ze strony władzy państwowej.

Stosunek władzy państwowej do samorządu czyli do władz lokalnych polega na udzielaniu im rad i wskazówek oraz na kierowaniu i rozciąganiu nadzoru nad ich działalnoscią, same zaś władze państwowe ze swej strony pozostają pod kontrolą gabinetu i parlamentu.

(D. c. n.)

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina“ (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika“ (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 3).

Treść Nr. 16-go:

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano w drukarni Miejskiej.